

Marina Rakija

Ljudi nikada nisu dobri koliko
Želimo niti loši koliko mislimo.

„Maro,... daj mi jednu rakiju“-viknuo bi šejh Mustafa konobarici u kafani“pod brijestom“
odmah do Ali – pašine džamije u Podgradskoj mahali.Unaprijed bi se s njom dogovorio da
donesu vodu i u maloj i u velikoj čaši pa bi ispadalo da pije lozu a on je pio vodu.

Najteže se ograditi od licemjera.Prolaznici su se čudili i uglavnom negativno a katkad i
zlobno komentarisali,no hodža Mujo je nastavljao po svome.

„Ta,kakav je ovo hodža“...govorio bi kolar Atif iz obližnje radnje,..pjanac je ko' i mi i nije ništa
bolji.

Neki bi odobravali,drugi su sumnjičavo vrtjeli glavom ne znajući šta da kažu,i sami u velikoj
nedoumici.A šejh bi sjedio zamišljen i tih,udaljen od svih a blizak sebi.Jer,najteže se odjeliti
od licemjera.“Nek'ti je na zdravlje“-dobaci neko šejh Muji a hodža iskapi malu čašicu vode i
viknu-„Maro...još jednu donesi“...

Dani su prolazili a on je i dalje sjedio u kafani pod brijestom,izaivački neovisan od svijeta i
ljudi a tako su mislili o njemu jer su htjeli da misle.Jer,po riječima Imama Alija a.s. licemjeri
se „primiču poput primicanja bolesti“,izvana i formalno vjernici a u sebi nevjernici te tako
najviše prljaju i zagađuju veliki svijet.

„Maro ...donesi mi još jednu“-digao bi hodža čašicu u vis da je svi vide.

„E,težak vakat dočekasmo“,izdahnu Jusuf,..“Kad i hodže piju,to ne more izdobrit.“

Mislit ćete o meni ono što ja hoću a ne što vi hoćete,ćutio je u sebi šejh Mustafa.Ljudi su čak
razmišljali da prestanu slati djecu u mejtef kako ih grijешni hodža ne bi podučavao ali bi
nagovorom drugih ili vlastith žene uglavnom odustajati.Jer,slutilo se da tu „nešto ima.“

Bilo je i onih koji su tvrdo djelovali da je sve tek šejhova predstava za javnost.Istinska
predstava za razliku od obrnute jer je Imam Ali a.s. rekao:“Licemjer od vjere pravi
predstavu.“

Za razliku od lišene predstave.Koja prikriva sumnju i nevjerovanje postoji prava predstava
koja prikriva vjerovanje.Mislit ćete o meni ono što ja hoću a ne ono što vi hoćete.

„Aha,šta to?!“-obrecnuo bi se trgovac Salih na Šejh Mustafu misleći ga ukoriti a možda i
postidjeti.A šejh samo podiže čašu“lozovaču“ u znak pozdrava i iskapi je.Prolaznici su se
smijali jer većini ljudi je kriterij šta će drugi reći o njima tako da i ne znaju žive tuđe živote a
ne svoje.

Najteže se odijeliti od licemjera.Primiču se tiho i nevidljivo nastojeći saobraziti sebi sve
svakoga.

Licemjer mrzi vjernika jer svoju negativnu sliku odražava u ogledalu njegova srca.Zna da ovaj
vidi.Vidi i šuti o njegovoj dvoličnosti.

„Maro,još jednu lozu“-bio je uporan Šejh Mustafa.Mislit ćete o meni ono što ja hoću a ne
ono što vi hoćete.Kreirao bi njihov svijet u odnosu na sebe dok su oni kreirali sebe u odnosu
na svijet.

„He,he ...uhvatišmo ga u grijehu“-cerekao bi se obućar Tarik nesvjestan tek potpuno lažne vlastite nadmoći.

„Nije ništa bolji od nas...gori je“,dobacivao bi okolo a Mustafa je istrajavao jer je želio da ga smatraju gorim znajući da je najveće iskušenje ako nas vide boljim nego što jesmo.

<https://jasminko.github.io/>

(Slika-Nišan Šejha Mustafe Žuje)